

školenie a projekt robiť nebude-
me, tak sme tam šli a opäť nás
tam vítali tí istí školitelia. Druhé
školenie sa dosť odlišovalo od
toho prvého. Samá nuda a na-
miesto zábavných aktivít vypi-
sovanie formulárov, papierov a
rôznych zmlúv, aby sme mohli
náš plán vymyslieť a zrealizovať
a poslať do Bratislavy. Vtedy sme

si začali klásť otázku,
prečo sme sa na to
vlastne dali, keď
je tu nuda a ešte
ani nevieme
robiť projekty.
Cítili sme sa byť
oklamaní a doslova
ako dôchodcovia na
zjazdze niekde, kde má

byť „všetko zadarmo“,
ale aj tak musíme niečo kúpiť za
ohromnú cenu, aby sme vôbec
mohli ísť domov. Nám nezostá-
valo nič iné, iba projekt vymys-
lieť, spraviť a dúfať, že bude sprá-
vený dobre. Najprv boli nápady,
že nakúpime pomôcky pre che-
mickú učebňu, no neskôr z toho
vznikol projekt WŠEVEDKO. Mňa
osobne zaskočilo to, že z našich
otázok týkajúcich sa projektu
boli často „vykoľajení“ aj samot-
ní školitelia, ale veď sú to predsa
školitelia a mali by to vedieť, nie?
Na konci druhého školenia nám
bolo povedané: „Teraz vaše pro-

jekty zrealizujete a vidíme sa na
koncovom hodnotení „ . Nemali
sme ani potuchy, čo s tým, tak
sme to začali rozoberať s pani
profesorkou Škodyovou, ktorá
nám okrem iného veľmi s naši-
mi projektami pomohla. Dokon-
ca nám doplácala za každého
40 eur, keďže na realizáciu bolo
sľúbených 200 eur a každému

prišlo iba 160. Touto
cestou jej v mene
všetkých chcem
veľmi poďakovať
za pomoc. Tiež
by som chcel
poďakovať všet-
kým, čo sa zapojili
do projektu, preto-
že bez nich by sa to
nemuselo podať. Teraz
už nám nezostáva nič iné, iba
čakať a dúfať, že sa nič nepokazí,
pretože potom budeme musieť
vracať nie len tých 200 eur, z
čoho nám prišlo samozrejme iba
160, ale aj 2000 eur za školenia,
ubytovanie v hoteli a stravu. Môj
názor na Komprax? Každému
som už hovoril, že ak príde taká-
to ponuka, nech sa neprihlasuje,
pretože to zbytočne zaťažuje
jeho a aj jeho okolie.

DOMINIK

TRI POHĽADY

Ďalším zo série „miniprojek-
tov“, ktoré bolo možno usku-
točniť vďaka projektu Komprax,
sa stal projekt TRI POHĽADY.
Uskutočnil sa dňa 27. 1. 2014 v
nákupnom stredisku MAX, v
priestoroch CINE MAX-u. Jeho
iniciátorom bola opäť študent-
ka Strednej zdravotníckej školy
v Poprade, Júlia Glevaňáková.
Tento projekt bol zameraný na
boj proti prostitúcii. Prvým bo-
dom projektu bola prezentácia
týkajúca sa prostitúcie, alebo
inak povedané „teória prosti-
túcie“ z pohľadu psychológie.
Druhým bodom programu bola
prednáška katolíckeho kňaza
Mariána Kuffu, ktorý sa pros-
tredníctvom svojich doterajších
skúseností s ľuďmi, ženami dl-
hodobo zarábajúcimi si touto
činnosťou podelil o ich často
smutné a dojemné príbehy. Vy-
jadril sa k problematike prosti-
túcie všeobecne, tiež k detskej
prostitúcii a sexe v mladom
veku, predmanželskom sexe,
ktorý prirovnal k jablkám v rôz-
nych ročných obdobiach a skrz
tematiku potratov sa dopraco-
val k téme krásy a ženskosti.
Jeho vyjadrenie, že najvyššia
hodnota ženy je byť matkou,
pretože nič nie je krajšie ako
žena držiaca v náručí svoje die-
ťa, vyvolali v mnohých ľuďoch
silné emócie. Po predčasnom
prerušení prednášky p. Mariá-
na Kuffu z dôvodu nedostatku
času, bol premietnutý francúz-
sky film Len 17, ktorý mal pros-
tredníctvom mladej prostitútky
poukázať na problematiku pro-
stitúcie a na to, že je aj v dnešnej
dobe je prostitúcia veľkým spo-
ločenským problémom.

MAREK

